

כי על ידי כל מנהג ומנהג הנהוג בליל הסדר, זוכים לתיקון מיוחד, ובפרט לתיקון הברית, שזה כלל כל התיקונים, כמבואר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט.

❖ בימי הפסח צריך להתפלל בקול אדיר וחזק, כי התפילה בזעקה מסוגלת לתיקון הברית. כשם שאמירת ההגדה בקול גדול מסוגלת לתיקון הברית, כמבואר בלקוטי הלכות.

תפילה

(לקוטי תפילות א' - תפילה כ')

... ותהיה בעזרנו, שנוכה לקבל עלינו קדושת חג הפסח בקדושה נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה גדולה. ונוכה לקיים מצות ארבע כוסות של יין של פסח בשלמות הראוי, בקדושה ובטהרה גדולה. ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדושת המוחין העליונים, שנוכה שיהיו נמשכין עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין דגדלות ומוחין דקטנות.

ונוכה לסדר הסדר של פסח בקדושה גדולה כראוי, ותעזרנו לומר ההגדה בקול רם, בכוונה גדולה ונוראה, ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ובהתעוררות גדול ובהתלהבות נמרץ, בקדושה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעורר הכוונה, עד שאזכה על-ידי זה לתקון הברית ולתקון הדעת בשלמות באמת, עד שאזכה לבא לחידושי תורה אמתיים, ואזכה להמשיך תמיד דבורים חמים כגחלי אש על-ידי תפלה ותחנונים.

ותזכני להתפלל אליך בהתקשרות נשמות ישראל, שתהיה תפלתנו תפלת רבים ולא תמאס את תפלתנו כמו שכתוב, **הן אל כביר ולא ימאס**. ויתוסף ויתגדל למעלה תוספות קדושה רבה ועצומה על-ידי תפלתנו, ועל-ידי-זה נוכה להמשיך באורי התורה מלב העליון אשר שם כתובים כל באורי התורה.

מכתב

(מספר אג"י הנחל ב' - מכתב דס"ג)

עיקר התיקון הוא על ידי ריבוי כבוד ה' שנתרבה על ידי קיבוץ כל הנפשות אל הצדיק האמת. עיקר כל הכפירות והאפיקורסות של חכמי הטבע הוא על ידי פגם אמונת חידוש העולם שעל ידי פגם זה באים לכל מיני

טעותים, ועוצם נוראות גבורתו וכוחו של הצדיק האמת הבעל כח הוא בחינת מטה עוז שעומד בחוזק ותוקף בתוך בית הבליעה של הסטרא אחרא בתוך הרוח שטות, עד שמקיאנה הקאות בכל פעם.

ועיקר התיקון הוא על ידי ריבוי כבוד ה' שנתרבה על ידי קיבוץ כל הנפשות אל הצדיק האמת שעל ידו זוכין לאמונת חידוש העולם ולבטל ולעקור דעות חכמי הטבע שכופרים בחידוש העולם.

עוצם גבורתו וכוחו וכו' עד שגם אלו הרחוקים מאד שהיו נבלעים כל כך בתוך בטן הסטרא אחרא באים ומתקרבים לה' יתברך וניתוספים שכנים רבים ועיקר התיקון הוא על ידי הצדיק האמת הגדול במעלה מאד מאד בחינת משה משיח שממשיך תורה כדי להאיר ולגלות אמונת חידוש העולם ולבטל ולעקור דעות חכמי הטבע שכופרים בחידוש העולם עד שגם אלו הרחוקים והגרוועים ביותר שכבר הזקינו ברישעתם ונתעבו ונתגשמו מאד ונבלעו בתוך בטן הסטרא אחרא בתוך הרוח שטות באים ומתקרבים לה' יתברך וניתוספים שכנים רבים להקיבוץ הקדוש של הצדיק

צדיק

(מספר אוצר הידאה - צדיק - קצ"א)

עיקר ההתקרבות וההתקשרות של התלמידים והכשרים הדבוקים בהצדיק האמת שהוא רבם האמתי, הוא שיהיה בבחינת **ויהושע בן נון נער לא ימוש מתוך האהל**. ולכאורה אינו מובן, כי היה צריך לאכול ולשתות ולעסוק בצרכי הגוף גם כן בודאי. ומכל שכן בדורות האלו, איך אפשר לקיים זאת.

אך כשזוכין לאמונת חכמים בשלמות, דהיינו שמאמין שכל דברי רבו ומעשיו הם מלאים רזין נפלאים, על ידי זה אפילו בעת שאינו אצל רבו, הוא גם כן בבחינת **לא ימוש מתוך האהל**. כי בכל מה שמתנהג עמו הוא מוצא בו דברי רבו ורמזיו הקדושים, ועל ידי זה הוא תמיד מקושר לרבו ובכל מה שמדבר ועושה הוא זוכר את רבו.

ותלמידים כאלו, הם בחינת אתרג פרי עץ הדר, ודרשו רבותינו ז"ל, הדר באילנו משנה לשנה,

הינו שמקושרים ודבוקים באילנו רבא ויקירא שהוא רבם הקדוש תמיד משנה לשנה. ועל ידי תלמידים כשרים כאלו דיקא, נתגלה הדרת קדושת רבם, והדר כבוד מלכותו של ה' יתברך בעצמו לכל באי עולם. שזה בחינת הדור האתרג (הלכות חזקת מטלטלין - הלכה ה', אות ט"ו).

אכילה

(מספר אוצר הידאה - אכילה - י"ד)

ישראל צריכין להמשיך פרנסתם ואכילתם על-ידי אמונת ההשגחה לבד. וקודם שממשיכין בחינת אמונת ההשגחה, אז יש עדיין בהשפע אחיזת הקליפות שהם בחינת הכפירות; ועל-כן, אסור לאכול החדש עד שמניפין העומר שעורים לשהה קצוות ומקריבין אותו, שעל-ידי-זה ממשיכין אור אמונת ההשגחה שלמה ונתבטל אחיזת הקליפות והכפירות מהשפע, ואז הותר החדש (הלכות מו"מ - הלכה ד', אות י"ח).

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - גודל יקרת ראש השנה שלו - ת"ד)

אחד אמר לפניו שהיה ניחא לו יותר להיות אצלו על שבת תשובה ולא על ראש-השנה, כי אין לו מקום לעמוד שם בבית-המדרש, וגם אין לו אכסניא טובה לאכול וללון, ומרמת זה דעתו מבולבלת מאד ואינו יכול להתפלל בכוונה, על-כן היה טוב לפניו יותר להיות אצלו בזמן אחר ולא בראש-השנה.

השיב לו רבנו זכרוננו לברכה בזו הלשון, **אם לאכול אם שלא לאכול, אם לישן אם שלא לישן, אם להתפלל אם שלא להתפלל** (רצונו לומר שלא להתפלל בכוונה כראוי), **אך ורק שתהי אצלי על ראש-השנה יהיה איך שיהיה**. (ואמר בלשון אשכנז בזו הלשון: יא עסין ניט עסין, יא שלאפין ניט שלאפין, יא דאווינען ניט דאווינען, אבי דו זאלסט ביי מיר זיין אויף ראש-השנה).

[ובאמת כל דברים אלו הנ"ל הם רק דמיונות ופתוים של הבעל דבר, כי תודה לאל נראה בחוש שעל-פי הרוב מתפללין יותר בכוונה בכלל הקבוץ הקדוש על ראש-השנה, ממה שהיה מתפלל בביתו].

חג פסח כשר ושמח